

mentlig endnu ikke stillet overfor et fait accompli, som der ikke kunde røres ved, den Gang kunde man have taget Spørgsmaalet op, men da vidste man det ikke. Og i Svaret til de tyske delegerede af 16 Juni findes Zonen som Rømningszone, ingen her i Landet kunde da tænke sig, at den vilde blive slettet, og da man fik Meddelelsen derom, var det for sent at gøre Forestillinger. I det politiske Forhandlingsudvalg rejstes dette Spørgsmaal for mig i Mødet den 28. Juni, samme Dag som Underskriften fandt Sted, og jeg maatte deroverfor udvikle, at det nu ikke lod sig gøre at kræve Fredsforhandlingerne genoptaget af Hensyn til dette Spørgsmaal, da Sagen nu var endelig afgjort ved Underskriften. Alle de Meddelelser, som senere er kommet om denne Sag, har kun bekræftet dette, det var ogsaa noget, man ikke behøvede at overveje længe, enhver maatte sige sig selv, at naar Fredstraktaten var underskrevet, var denne Sag afsluttet, saa var Øjeblikket forpasset, da den kunde rejses. Derfor har der heller ikke for Udenrigsministeriet været Grund til i og for sig at rejse denne Sag andre Steder, det var ganske klart, hvorledes den laa. Jeg vil dog anføre, at hvad der er fremkommet siden, alt sammen bekræfter dette. Jeg skal anføre, at Gesandten i Paris har indberettet spontant, som Udtryk for den Opfattelse, han selv havde som Følge af de Samtaler, han havde haft med befuldmægtigede paa Fredskonferencen, følgende, som jeg straks offentliggjorde, for at Folk her i Landet ikke skulde gøre sig falske Forhaabninger: Alle Forhaabninger om Rømning af 3die Zone er forgæves. I denne Forbindelse tilføjer Gesandten nogle Bemærkninger, jeg gerne her vil anføre. I Anledning af, at han mundtlig ved Konferencen havde beklaget sig til befuldmægtigede ved Konferencen over Bortfaldet af Rømningen af 3die Zone, blev der svaret: Traktaten maa udføres som underskrevet. Gesandten har ikke kunnet anføre nogen Udvej til nu at indføre Rømningen, uden at det maatte ske ved en Ændring af Fredstraktaten. Saa spørger man fra anden Side, fra de befuldmægtigede, Gesandten har talt med paa Fredskonferencen: Hvorledes kan Undladelsen af Røm-

ningen af 3die Zone, naar denne dog ikke skal stemme, paavirke Afstemningen i 2den Zone, da der synes at være tilstrækkelige Midler til Afsondring af den sidstnævnte, nemlig 2den Zone, medens det finder Sted? Gesandten tilføjer da: „Paa Grundlag af disse Samtaler at vække Forhaabninger om Muligheden af en Rømning tror jeg kunde føre til Skuffelser og øge den Træthed ved slesvigske Spørgsmaal, som spores hersteds.“ Ja, denne Træthed er i og for sig velbegrundet, naar man ser, at efter at det hele Værk er afsluttet, vil Danmark, der dog er den nydende Part i denne Sag, tør jeg nok sige, alligevel paa et underordnet Punkt gøre Indvendinger.

Dernæst maa man ogsaa tænke paa, hvorledes Fredskonferencens Medlemmer ser paa dette Spørgsmaal, og hvilken Tankegang de formodentlig maa befinde sig i. De siger: Da Spørgsmaalet om Evakuering af 3die Zone blev rejst overfor os, ikke af Udsendinge fra den danske Regering, den danske Rigsdag eller de danske Sønderjydere officielle Repræsentation, den nordslesvigske Vælgerforening, men blev rejst overfor os af de private Gesandter, forstod vi meget godt, hvad Meningen var. Det var en Rømning, som skulde føre til Afstemningszonen, og det skete ogsaa; vi tog Hensyn dertil. Nu viser det sig altsaa, at man i Danmark ikke ønsker dette. Vi tager Hensyn til det og stryger Afstemningszonen. I denne Forbindelse falder da ogsaa Rømningszonen bort af de Grunde, jeg her har formodet kunde være de ledende. Naar vi nu kommer igen og forlanger Rømningszonen indført, er det meget naturligt, at de befuldmægtigede paa Konferencen maa faa det Indtryk, at det er hele denne Historie om igen, thi forrige Gang ønskede man kun Rømningszonen for at komme til Afstemning i 3die Zone, og man har altid forstaaet, at Begrundelsen netop var, at man skulde naa til en Afstemning. Dette giver sig ogsaa et klart Udtryk, idet man siger: hvor kan det betyde saa meget, at 3die Zone ikke skal rømmes, naar der dog ikke skal stemmes i den? Deraf ser man, at det hele er gjort for Afstemningens Skyld, og saa siger man til sidst, at man slet ikke kan forstaa, at det kan spille saa stor en Rolle, at man rømmer udover Afstem-